

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 22. Септембра 1891.

ОБЈАВА

На молбу еснафа бозаџијског, да се дозволи продање бозе по улицама београдским, суд општине вар. Београда донео је решење, да се продање бозе по улицама београдским дозволи под овим погодбама:

1. Да бозаџије буду дужни у највећој чистоти одржавати локал, у коме се боза спровђа.
2. Судови, у којима се боза прави и у којима се по улицама продаје, морају бити чисти.

Људи, који бозу праве и по улицама је продају, морају бити здрави, чисто одевени и нумерисани.

4. Забрањује се досадањи пачин лађења бозе међањем леда непосредно у бозу. Лед не сме ложи у додир са бозом и може се ладити помоћу стакленог цилиндра, у који ће се лед мешати.

5. Да не смеју бозаџије ни под каквим изговором продавати бозу пред школским локалима.

6. Да понуђених 800 дин. годишње плаћају у месечним ратама у напред блағаји општинској од дана саопштења овог решења.

7. Ако се ма која од наведених погодба не буде тачно испуњавала, продање бозе по улицама одмах ће се забранити.

Од Суда општине вар. Београда 11 Септембра 1891. год. АБр. 2252

НА ЗНАЊЕ

На основу предписа г. Министра војног од 14 Августа тек. год. ФБр. 6649, — И предиса Команданта дунав. дивиз. области № 8705. — Овим се јавља свима оним обvezницима и масама, који дају комору, јахаће, теглеће и товарне коње, ма за коју јединицу, — да су сви такви обvezници и масе, с ходно закону о устројству војске, дужни, да даду, за војену потребу оно, што је на њих разрезано, без призрења, држели они стоку на лицу, или не, иначе подлеже одговорности.

Они обvezници, који комору и коње дају а који су обавезу служења према го инама прешли као и масе дужни су комору и коње лично привести овој команди, где ће се коњи прегледати и оценити, и по том превадавати резервистима, јединице за коју су уписанти, који ће их у команду одвести, и дотичном команданту предати: — По свршеној употреби и вежби, коње ће вратити овој команди, онај исти резервист који је и одвео, а ова ће их команда по том сопственицима предавати.

Предпис се саопштава свима онима, којих се ово тиче.

Из канцеларије VII пуков скр. команде 2. Септембра 1891 год. Бр. 9777,

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

60. РЕДВОМИ САСТАНАК

15. Јула 1891. год.

Председавао председник г. Миљ. Р. Маринковић, одборника били г. г. М. Ј. Марковић, Р. Петровић, Р. Ђирковић, А. Шток, Ј. Петковић, С. Азијед, А. Одавић, К. Б. Михајловић, Ј. Станковић, В. Вигоровић, Ђ. Јовановић, Л. Дашковић, К. Д. Главинић, В. С. Новаковић; М. Јовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице, држане 8. јула 1891. год. и у оллуци Књ. Бр. 460, учињена је лопува: да се поверишиштву за надзор и пријем калдрме и материјала на топничном венцу дода још г. С. Азијед одборник.

II.

Председништво саопштава одбору, да је у прошлој седници одбор решио:

а) да се објаве о одласку Њ. Величанства штампају на рачун будета, одређеног за непрвијене трошкове;

б) да је изабрао поверишиштва а надзор и пријем калдрме и материјала;

в) да је усвојио у свему извештај поверишишта, изабратог за проучавање питања о укидању акциза;

г) да је усвојио у свему извештај поверишишта, изабратог ради проучавања питања о поправци пута ка кланицама и о давању старога камена општинског становницима Енглезовца и новога селишта према предлогу г. Ђорђа С. Новаковића.

Како у тој седници од 8. јула 1891. год. није било довољно чланова одбора за решавање нових предмета то моли одбор да ова решења потврди.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте Претпоставу ваља слати ушутницом на општински суд а све кореспонденције на уредника РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ Неплатена писма не примају се.

По саслушању овога одбор је усвојио у свему сва ова одборска решења.

III.

Како кметовски помоћник г. Драгутин Илић по извештају г. председника не долази на своју дужност од дужег времена, већ је се без икакве дозволе удаљио, по чему се има сматрати, да је своју дужност напустио, то одбор налазећи да је овде случај, који се замеша у 1. т. чл. 74. закона о општинама, а односно плате да је случај, који се рага на томе, који је означен у првој алинеји т. б. чл. 50 општ. закона одлучује: да се г. Илић уклони са дужности кметовског помоћника, и да му се плата од оног дана кад је дужност напустио не издаје.

О овоме да се извести г. Илић.

IV.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 1553 одбор је изјавио, да је Риста Николић, надничар, доброг владања и сиротног иновног стања.

V.

Председник извештава одбор, да је међу сазватим резервистама за овогодашње вежбање, приличан број сиротних грађана београдских, које је по закону дужна општина београдска да за време вежбања храном снабдева; да је према овоме суд општински учинио споразум са командантом дунавске дивизијске области, да општина плаши за сваког сиротног резервисту 37 пары дин. дневно па да се хране као и остали војници из војних казана и да команда сама о набавци и издавању хране бригу води.

По саслушању овога извештаја и по прочитању акта одбор је одобрио у свему овај споразум суда с тим, да се овај трошак исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове као и да суд општински поднесе одбору списак тих сиротних војника на преглед и оцену прве идуће седнице.

VI.

Председништво извештава одбор, да је извршило свој задатак одборско поверишиштво, изабрато у седници одборској од 6. јула о. г. ГБр. 1049, ради подношења формалнога предлога за одобрење вакнадног кредита за калдрмиште.

По прочитању извештаја поверишишта одбор је усвојио исти извештај у свему и решио, да се по њему поступи.

VII.

Одборник г. Коста Главинић предлаже:

1. Пошто је саобраћај врло жив у улицама ка меничкој, која води од парнога купатила ка жељезничкој станици — да се у тој улици калдрмише стазе за пешаке;

2. Да се баре у фишекцијском улицама које се углед киша стварају, одклоне каналом.

По саслушању овога одбор је усвојио оба ова предлога с тим, да се израда истих да предузимачима на лицитацију.

VIII.

Одборник Филип Васиљевић извештава одбор да је пут вишњички закрчен гомилама камења које је тамо довешено ради оправке тога пута па је комуникација због тога врло отежана.

По саслушању овога извештаја одбор је решио да се распише одмах лицитација ради оправке овога пута. Пут се има оправити до Карабурме

IX.

Одборник Филип Васиљевић пита председништво, кад ће му ово одговорити на његову раније учињену интерpellацију односно продаварња бусења приватним лицима од стране општинског баштовања.

На ово питање председник је одговорио, да у овој ствари није информиран, пошто се је то десило пре његовог доласка за председника општине, но да ће ствар изгидети и одбору реферисати.

X.

Председништво извештава одбор, да на држаној лицитацији 7. и 15. јуна о. г. за давање под закуп изношења ћубрета из квarta врачарског. — вије било ни једног лицитанта, по да је Петар Јевремовић поднео понуду да се прима овога посла и да за то плати општини 100 д.

По прочитању прокола лицитације СБр. 9738 и понуде СБр. 9713 одбор је решио, да се понуда ова одбаци и да се распише одмах друга лицитација, која да се држи пред Лазаревића кафном на Врачару.

XI.

Председник извештава одбор, да многи грађани долазе и траже да им суд општински исплати њихова потраживања, која је упропастио бивши депозитор, кметовски помоћник Ђорђе Х. Живковић и предлаже одбору, да одобри суму од 4000 дин. којом би се најпреча потраживања могла исплатити.

По саслушању овога предлога и по прочитању акта АБр. 1545 одбор је решио, да се из касе општинске изда 4000 дин. из парцеле буџетом одређене за непредвиђене трошкове, којом сумом да се исплаћују потраживања приватних, а које је упропастио Ђорђе Х. Живковић и остали чиновници општински.

Да општински правозаступник поднесе у најкраћем року одбору реферат о томе, какав је корак чијев до сада противу ових злоупотреба.

Да општински правозаступник одмах преузме најенергичнеје кораке ради осигурања оних проневерених сума, по којима је пресуда судска већ изречена и ако се од проневерача, неби могле проневерене суме платити, да исте суме од оних лица наплати, који су били дужни по закону, да воде контролу над појединим општинским органима и од њих у закону одређеном времену траже рачуна о наплаћеном новцу.

XII.

Председништво извештава одбор, да на држаној лицитацији за давање под закуп киоска бр. 2 на калимегдану чије било ни једног лицитанта.

По прочитању протокола лицитације СБр. 10370 одбор је овластио председника општине, да он и без лицитације изда овај киоск под закуп лицу, које му буде најповољнију цену понудио. О учињеном да извести одбор.

XIII.

Председништво износи одбору на решење акт министарства грађевина, којим се налаже општини, да зграду, у којој је београдски првостепени трговачки суд, оправи, па половину трошка да сноси општина, а половину округ, и да општина сама ту половину од округа наплати.

По прочитању тога акта одбор је решио, да председништво одговори министарству, да оно само изврши оправку ове зграде, а општина ће, ако по закону буде дужна, платити сразмеран део трошка, који на њу буде пао; да председништво извести одбор, чија је та поменута зграда, која наплаћује кирију од дућана на тој згради и у корист које касе се то врши.

XIV.

По прочитању молбе Мирка Крављанца и других 82 подписаника, којом моле да се ослободе од плаћања трошарине на кола при уласу у варош, кад са своје њиве храну уносе, — одбор је решио, да општинска трошарина, до коначног решења ове ствари не наплаћује трошаринску таксу од оних, који на колима својим храну са њиве уносе у варош, но да их само задужују.

XV.

Председник извештава одбор, да типографско певачко друштво „Јакшић“ приређује 20.

о. м. забаву у корист подизања споменика Јакшићу у парку калимегданском и да је друштво позвало одбор на ову забаву.

По саслушању овога одбор је примио, повољном знању позив на забаву и решио да се из општинске благајне, а из партије буџетом одређене за непревиђене трошкове изда друштву као добровољни прилог једна стотина динара.

61. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

19. Јула 1891. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић, од чланова одбора били: г. г. Мијут, Ј. Марковић, М. Велизарић, И. Цветаповић, Ф. Васиљевић, С. Азијел, Ј. Јовановић, Н. Р. Поповић, Р. Драговић, К. Б. Михајловић, М. Јовановић, А. Одавић, Т. Николић, В. С. Новаковић, В. Виторовић, Ј. Петковић, Л. Џашковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Јула 1891. год. и учињене су следеће допуне, у одлуци Бр. 471 да се дода: да се и са тргова падиљуског и марвеног, отклоне све незгоде, које сметају употреби њиховој и саобраћају.

У одлуци КЊВр. 474 да се држи лицитација пред Лазаревића кафаном не на врчару већ на марвеном тргу.

II.

Председништво саопштава одбору, да је у прошлoj седници одбор решио:

а) да се г. Др. Илић кметовски помоћник уклони са дужности;

б) да се трошак око исхране сиротних резервиста исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове у споразуму суда са командом.

в) да је усвојио у свему предлог поверилишта за поднашај извештаја и формалног предлога за одобрење накнадног кредита за калдрмисање;

г) да се усвоје предлози г. г. Кости Д. Глavinића и Филипа Васиљевића одборника, односно оправке каменичке, фишекијске и вишњичке улице;

д) да се одобри издатак од 4000 динара за покриће учињеног дефлита од стране Б. Х. Живковића и других општи званичника;

е) да се изда друштву „Јакшић“ 100 динара као добровољни прилог приликом давања забаве.

и ограђачу отпушта пемирног младића, који нестриљиво прима његов благослов и торбицу с новцима. На другој се јасним пртама преставља развратно владање младића; он седи за столом, а око њега лажни пријатељи и бестидне женске. Даље се види, како младић, проћердавши све, у дроњцима и троуглом шеширу чува свиње и једе заједно с њима; на лицу му се види дубока туга и кајање. Најпосле је престављен његов повратак к оцу: добри му старац у истој опој капи и ограђачу истрачао на сусрет; блудни се син бацио на колена, а у перспективи кувар убија угојено тело, а старији брат пита слуге за узрок толикој радости. Под сваком сликом прочитао сам пригодне немачке стихове. Све ми је то до данас остало у памти, а покрај тога и сакрије с лепим човеком и постеља са шареним завесама и остали предмети, што су тада били око мене. Као сад да гледам сајмог домаћина, свежег и живог човека у педесетим годинама, и његов дугачак зелени „сјуртук“ с трима медаљама о олијаним пантликама.

ПОДЛИСТАК.

ПОШТАР

ПРИЛОЖЕЊЕ

А. С. Љушкина.

Године 1816. маја месеца, имао сам да идем кроз ... ску губернију, путем, који је сад запуштен. Имао сам мали чин, возио сам се на двоколицама и узимао само два коња; услед тога поштари ме нису зарезивали, те сам често пута с бојем добивао оно, што ми је, по мом мишљењу, по праву припадало. Како сам био млад и прзници, то сам негодавао нискости и малодушју поштара, кад би они запрегли коње, који су за мене спремљени, у интов каког вишег чиновника. Веома се дуго нисам могао наћи ни та то, да ме разборити слуга прескочи при послуживању на ручку код губернатора. Сад ми се то и много што — шта друго чини у реду. И доиста, шта би било

с нама, кад би се у место удобног правила: чин да поштује чин, увело у употребу како друго, на пример: ум да поштује ум? Какве би се распре породиле! Кога би служе прво послужиле јелом? — Али да се вратим својој приповести.

Био је топал дан. На три врсте од станице ... стаде промицати киша и за кратко време био сам до коже мокар. По доласку на станицу, прва ми је брига била, да се пресвучем, па онда, да поручим чаја.

— Еј, Дуња! викну поштар, намести самовар, па отиди по скорун.

На те речи изађе иза преграде четрнаестагодишња девојка и ја је спазих, како излази напоље. Лепота ме њена изненади.

— Је ли ти то ћерка? запитам поштара.

— Ћерка, одговори ми он с неким поносом; а паметна је, умешна је — сушта покојна мати.

Тад он узе преписивати моју путничку исправу, а ја стадох разгледати слике, што су красиле његов скромни, али чисти стан. Оне су престављале историју блуднога сина: на првој — часна старина у ноћној капи

Како у тој седници од 15. Јула 1891. године било довољно чланова одбора за решавање нових предмета, то моли одбор да ова решења потврди.

По саслушању овога одбор је усвојио у свemu сва ова одборска решења.

III

По прочитавању протокола лицитације ГБр. 1130. држане 17. Јула 1891 год ради оправке свих зграда у којима су овд. основне школе смештене, одбор је решио, да се ова спровадка уступи Антонију Глигоровићу, овд. предузимачу, као најнижем понуђачу, према прописаним условима а за цену од три хиљаде шест стотина шесdesет седам динара (3667 дин.)

IV.

По прочитавању протокола лицитације ГБр. 1113 држане 15. Јула о. г. ради подлагања тротоара у обреновој и которској улици и понуде Ставре Костића овд. предузимача ГБр. 1137 то истој ствари, одбор је решио, да се откопавање земље по потреби, и полагање тротоара у обреновој и которској улици уступи Ставри Костићу овд. предузимачу по цени и то:

За отковање земље по један динар и деветнаест пара од кубног метра;

За полагање тротоара од топчидерских плаоча по један динар и четрдесет и девет пари динар; и

За полагање тротоара од пиротских плаоча по један динар и четрнаест и по паре динар, од кв. метра, по прописаним условима.

Да буде дужан полагати дневно 40 кв. метра тротоара од топчидерских плаоча.

V.

По прочитавању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 1591 и 1592 којим се траже уверења о вредности и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Драгутин Павловић надничар и Драга Драгићевић удова овд. непознати.

VI.

Председништво износи одбору на мишлење молбе, којим се траже уверења о имовном стању. По прочитавању тих молби АБр. 1559 и СБр. 11006. одбор је изјавио мишлење, да се Марији Н. Богдановић ученици основне школе може дати тражено уверење и да се предходно суд увери о имовном стању Јелене Кирић удове, па тек онда да јој се изда тражено уверење.

Још ја не бејах ни исплатио свог стараг кочијаша, а Дуња се врати са самоваром. Малена обешењица запали на први поглед утисак, који је па ме произвела, па одбори своје велике, као небо плаве очи. Ја заподенух с њом разговор а она ми одговараше без икаког лиљења, као девојка, која је видела света. Ја понудим њезином оцу чашу пунша, а Дуњи дам шољу чаја, и нас траје стадосмо разговарати, као да смо од рођења познати.

Коњи су већ давно били готови, а мени се никако није хтело растати се с поштаром и његовом ћерком. Најпосле се опрости љима; отац ми пожели срећан пут, а љи ми пожели срећан пут, а љи ме до прати до кола. Ја у предсобљу застадох, па је замолих за доцаштење да је пољубим; Дуња пристаде . . . Много пољубаца могу да побројим.

Од времена, како с' тиме бавим; али ниједан није иставио тако дугу, тако пријатну успомену.

Прошло је неколико година и прилике ме нагнаше на гај исти пут, у гај иста ме-

VII.

Председништво износи одбору на решење молбу Јована Шелинга и комп. којом траже, да се ослободе плаћања мерине на камен, што доносе у вароши као предузимачи општински за калдрмисање улица београдских.

По прочитавању те молбе одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 5 (један није гласао) решио, да се молиоци Јов. Шелинг и комп. од овог тражења одбију.

VIII.

Председништво износи одбору на решење акт главне управе трошариче, којим се тражи од одбора, да реши, на који ће начин имати да поступи управа трошаринска приликом на плате таксе трошаринске у означеним случајевима.

По прочитавању тога акта, одбор је одлучио, да се овај акт упути одређеном одборском поверилишту на проучавање и извештај.

IX.

Председништво објављује одбору, да је сада на дневном реду решавање о молби еснафа лебарског за повишење таксе хлебу и претреса пројекта уговора за електрично осветљење вар. Београда.

По саслушању овога, одбор је одлучио, да се обе ствари оставе за прву идућу одборску седницу.

X.

Председник извештава одбор, да је г. Сима Д. Милићевић одборник упутио одбору акт у коме изјављује, да се је стално настанило да живи у Аранђеловцу те да према томе не може више долазити у одборске седнице нити вршити одборску дужност.

По прочитавању тога акта одбор је примио исти к знању.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Порески одбор. Одбор општински је у прошлој седници својој изабрао порески одбор за вар. Београд, који ће имати да ове јесени разреже порез на грађане београдске за идућу годину. У тај одбор изабрана су ова лица:

За кв. варошки: Ј. М. Тадић, А. Одајић и Давид Були, трговци.

Сетих се кћери старог поштара и обрадовах се при помисли, да ћу је опет видети. „Али — помислих — стари је поштар, можда, већ смењен, а Дуња се, вероватно, већ удала.“ Мисао о смрти једног или другог од њих двоје такође ми сину кроз главу, те се тако приближавах станици . . . с неком тужном слутњом. Кола се зауставише пред поштапском кућом. Умав у собу, познадох одмах слике, што су представљале блуднога сина; сто и постеља стајају као и пре, али на прозорима није више било цвећа и, у опште, све је показивало опадање и небрежљивост. Поштар је спавао под неком бундом; мој га долазак пробуди и он устане. . . То је био онај исти Симеон Вирић, али како је остале! Док се он спремао да препиши моју путну исправу, посматрао сам његову седу косу, дубоке боре на давно небријаном лицу, погрђена му леђа — и нисам се могао наћути, како три или четири године могу да претворе свежег человека у немоћног старца.

— Познајеш ли ме? запитам га; ми смо стари познавајци.

За кварт теразиски: Радован Миленковић стolar Пере Маринковић абација и Јован Ђурић апотекар.

За кв. врачарски: Тодор Милићевић каф. Милош Бошковић лебар и Груја Ивановић пензионар.

За кв. савамалски: Дим. Ђирковић трг. К. Б. Михајловић, каф и Петар Ђурић, магазација;

За кв. дорћолски: Владислав Ђорђевић, и Никола Кики, бакали, и Нестор Ристић, лебар.

За кв. палилулски: Михајло Ђорђевић, бакалин, Јован Петковић, земљоделац и Настас Костић, платар.

СУДУ ОПШТИНЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Надзорној водоводној комисији част је поднети суду извештај о извршеним радовима на водоводу за месец Август т. г.

Реконструкција старог водовода.

У току месеца Августа пуштена је вода из свију извора како билбидерског тако и варошког водовода, у ново постављене цеви и пошто се добило уверење да су нове цеви толико испрате, да се изгуби укус и мирис на асфалт, којим су цеви превучене за творене су све стари чесмени вода пуштена на нове. Том приликом спојена је са реконструкцијом водоводом варошка болница и велика касарна и тако сада реконструисани водовод даје воду за 21 чесму са 26 славина.

За толики број чесама стога је у току Августа на расположење воде и то:

„Из билбидерског водовода по 800 гр. сваке секунде или за 24 сата по 69 куб. метара, а из варошког водовода по 1500 грама сваке секунде или до 130 куб. мет. за 24 сата, свега даље око 200 куб. мет. за 24 сата, или једва 5 литара дневно на једног становника.

Кад се узме у рачун да чесменску воду грађанство већином троши не само за пиће

— Може бити, одговори он мргодно; ово је јак друм и многи су путници до сад код мене свраћали.

— А је л'ти здрава Дуња? продужи ја.

— А Бог ће је знати, одговори старапац, а при том се намршти.

— Удала се даље? рекох ја.

Старац се правио, као да не чује моје читање, и продужи полугласно читање моје исправе. Ја престадох да запиткујем и наредих, да се намести чајник. Међу тим, љубоњство ме је мучило и ја се надах, да ће пунш разрешити језик мом старом поznапику.

И нисам се преварио: старапац не одбијајуће чаше. Ја тада опазих да је рум растерао мало његову зловољу. Код друге чаше постаде говорљив и сети се, или се бар правио, да се сетио на мене, те ја тако сазнадох од њега причу, која ме је онда јако занимала и дирнула.

— Даље ви сте познавали моју Дуњу? поче он; а ко је и пеби познавао? Ах, Дуња, Дуња! Каква је то девојка била! Ко је год прошао, сваки ју је похвалио, нико по-

Укупно до краја Августа положено је цеви и то: на доводу 9262,67 метара; од програма положено 62,67 метара. У вароши положено је 11790,55 метара. А требало је по програму 23318,00; дакле, мање је положено 11527,45 метара.

19. Августа одпочето је копање кроз топчидерску реку ради полагања сифона испод те реке. Овај се рад врши у режији и до краја (31) Августа је ров ископан и отпочето полагање цеви за сифон.

6. Велики резервоар. Источна половина резервоара је потпуно засвођена; на другој половини изведени су околни зидови до висине од 1,45 м. над дном резервоара. Укупна кубатура израђених зидова од бетона износи до краја августа 995 куб. м. У засведеном делу је отпочето је малтерисање и глачање унутарњих површина.

7. Телефон. Пошто је начињена телефонска веза управе водовода са зградама код белих вода, са општинском зградом овдј и са резервоаром, јавио је предузимач, коме је намештаје телефона уступљено, да апарати, које је управа водовода набавила од фирме Фајка из Штутгарда, не раде добро.

На захтев управе, поменута фирма, послала је шему како треба апарате монтирати. Из те шеме видело се да је предузимач (хотимице или из неразумевања) погрешно апарате поставио. Кад су према пошлатој шеми апарати намештени, телефон је функционисао врло добро и сад се већ употребљује.

Сем ових радова предузето је ошапчињање земљишта које је управа водовода одкупила код белих вода.

За радове које је управа водовода у режији радила као и за обржавање постојећег водовода утрошено је у августу свега наднапа 3288^{1/4}.

Председник
надзорне вододовне комисије
Н. И. Стаменковић с. р.

спремала у цркви. Хусару спреме кибитку и он се опрости с поштаром, богато га на- градивши за стан и услугу; опрости се и с Дуњом и понуди је да је одвезе до цркве, која је била на крају села. Дуња стајаше у недоумици.

— Чега се бојиш? рекне јој отац. Његово високоблагородије није вук — неће те појести; повези се до цркве.

Дуња седи у кибитку покрај хусара, слуга скочи за њима, кочијаш звизне и коњи појуре.

Сиромах поштар није могао да појми, како је могао сам допустити својој Дуњи да се повезе с хусаром; како је могао бити тако заслепљен и где му је била памет. Није прошло ни пола часа, а срце почне да га боли, боли, и неки немир тако овлада њиме, да више није могао трпети, но пође сам па службу. Дошао је у цркви, виде да се свет већ разилази, али Дуње нема ни у порти ни у препрати. Он брзо похита у цркву: свештеник излази из олтара, ћак гаси свеће, две се старице још у једном углу моле, али Дуње у цркви нема. Бедни се отац с муком одважи, да запита ћака,

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ.

Општина Београдска издавање путем јавне лицитације следећа непокретна добра на-бавке и разна права, и то:

23. Септембра

Набавка и оправка фењера.

26. Септембра.

Оправка возова чете пожарне.

30. Септембра.

Ков коња чете пожарне.

3. Октобра.

Изношење ћубрета из свију квартова

8. Октобра.

Цубок од говеђих месарница.

11. Октобра

Набавка концепцијског материјала.

Све ове лицитације држаће се у рачу-новодству суда општ. вар. Београда

Услови сваке од ових лицитација могу

се видети у рачуноводству до дана лици-тације, а и на дан овај.

Из рачуноводства суда општ. вар. Београда

24. Августа 1891 год СБр. 12.903

СТЕЧАЈ.

Општини београдској потребан је још један марвени лекар, који ће имати плате 3000 дин. годишње, а према способности и устаљству плату му се може повећавати.

Марвени лекари, који би желели да се приме општинске службе, нека се пријаве писменом молбом, снабдевеном нужним ис-правама најдаље до 15. октобра 1891 год.

АБр. 2452. Од суда општине вар. Београда,
21. Септ. 1891. г.

је ли била у цркви. Так одговори, да није, и поштар пође кући ни жив, ни мртав. Једну је наду још имао: Дуња се у својој левојачкој лакомислености сетила, може би ги, да се одвезе до идуће станице, где јој је живела кума. У мучном узбуђењу чекао је на повратак тројки, на којим је она отишла. Али кочијаш никако да се врати. Најпосле, пред вече, стигне он сам и напит са страшним гласом, да је Дуња отпутовала и даље с хусаром.

Старац није мога поднети своју несрћу: паде у ону исту постељу, у којој је у очи тог дана лежао млади варалица. Сад се поштар, сетивши се свију појединости, стаде домишљати, да је цело хусарово боловање било обмана. Бедник паде у јаку грозницу с ватруштином, те га одведоше у С***, а на његово место одредише привремено другога. Онај исти лекар, што је долазио хусару, лечио је и њега. Он увери поштара, да је младић био доиста са свим здрав и да је он још онда нагађао његову злобну намеру, али да је ћутао бојећи се, његовог бича. Не знам, да ли је Немац говорио истину или се хтео само хвалити својом

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
држан 12. Јуна 1891. год.

(Српштак)

Р. Драговић. Г. Тадић попушта за неке улице. Али господо ми смо претресли ту понуду и она је утврђена тако да шине иду калдром. Сад он тражи нешто друго.

Председник. Он не тражи тим, да се уговор мења, већ само да му се дозволи постављање макадама међу шинама. Сад то је наша ствар. Ми то можемо одобрити а можемо и пепримити.

Р. Драговић. Ја ћу укратко да кажем. Београд се још није лишио прашине која га гуши. Тада предузимач с тим тражењем хтео би опет да се прави благо и прашина каже се: одржавање чистоту и заливање. Ми знамо како су се и досад наредбе извршиле како се пале фењери и тд. па тако ће и овде бити. Ја ни сам за то, да му се дозволи макадам може бити само у оним улицама где нема пикаве калдре.

М. Велизарић. Ово друштво има концесију на 45 год. и оно мора да се стара да се трамвајска линија тако уреди како би се могле избеги све могуће опасности да је што сталнија. Друга би ствар била кад би друштво имало концесију на 10—15 година. У том случају они би гледали да све удесе што је лошије и јефтиније. Овде интереси општине и концесионара подудају се. Што је у интересу једног у интересу је и другог. Друштво трамвајско прима на себе да гради макадам онда када ће проћи трамвајска линија, и докле она захвати. Ако би смо узели да ће да макадамише по 2 метра у дужину, онда би на дужину трамвајске мреже уштедила општина од издавања 90.000 дин.

Друго овим предлогом иде се на то да се сачува трамвај од квара а тиме се чини корист испочетка друштву а после општини.

Даље кад се одвоји линија трамвајска од нашег колосека, тиме се олакшава саобраћај за путнике и избегавају се опасности и сукоби који би могли да се десе између трамваја и кола која туда прозале, и

Најпосле, што је најглавније, што је наш тротоар онде баш пре је обична кал-

даљновидашу, али он тиме ни мало не утеши сиротог болесника. Тек што се прилага од болести, а поштар узме од С*** ског „поштмајстера“ осуство на два месеца па пође пешке за својом ћерком, не казав ником ни речи о својој намери. Из путничке исправе сазнао је, да је капетан Мински путовао из Смоленска у Петроград. Кочијаш, који га је возио, прича му је, да је Дуња целим путем плакала, и ако је, како се чинило ишла драговољно. „Можда ћу“, мислио је попитар, „вратити кући своју заблуделу овцу.“ С том мишљу дође он у Петроград, одседне у исмаиловском пуку, у кући неког бившег официра, свог старог друга, па отпочне да трага. На скоро сазна, да је капетан Мински у Петрограду и да станује у Демутовој гостионици. Поштар одлучи, да оде к њему.

Рано ујутру оде он у предсобље од његовог стана и замоли, да јаве његовом високоблагородију, да један стари војник жели да се види с њим. Посилни, који је чистио чизме на једном пану, рекне му, да господин спава и да пре једанаест часова не

дрма тако крива да се готово другче не би могао поставити трамвај него што ови предлажу. И за то и ја усвајам прелог г. Тадића да по улицама где је коцкаста калдрма, и он гради таку исту око трамваја, а где је обична калдрма ту да буде макадам.

Шта се г. Раденко боји прашине од макадама, ја мислим да ће добро обдржаван и поливан макадам давати мање прашине него садања калдрма са оволиким пукотинама. У осталом ово није мењање уговора, него један посао који они хоће да се пре реши него што почну да полажу шине.

Ф. Васиљевић Где год имамо макадама ми га морамо замењивати калдрмом јер не вала па за то не можемо ни овоме дозволити да нам соли очи прашином него пека и он прави око линије онако каква је где калдрма.

М. Велизарић. Друго су ова обична кола с малим теретом а друго трамвајска која ће вући 32 човека. Где није макадам тамо се таква кола тешко крећу и код нас би морали скапавати коњи — какав је терет. Једно с тога, а друго што би калдрма врло скупо коштала, овај концесионар не би могао пристати да прави трамвај без ове дозволе.

И. Цветановић. Што каже г. Велизарић односно вучења, истина нисам бог — зна колико прошао али сам видео у две три вароши где је трамвај, ја знам где је рavan да трамвај вуку по два коња а где је брдо, онда се додаје као спрега још јадан коњ.

Међу тим што се каже да буде макадам, ја за то нисам јер онда не би могли да се курталишемо од блата и прашине.

Ја сам дакле за то да концесионар израђује онаку калдрму покрај и у средини линије трамвајске, каква је калдрма у улици кроз коју трамвај пролази.

Ђ. Јовановић. И ја сам за то што говори предговорник. Боље је да калдрма мало више кошта него да се од макадама гушило од прашине. Ја сам глела трамвај и у Сегедину и у Пешти па свуда је поред линије трамвајске као и целом улицом што је т. ј. негде калдрма, негде макадам а негде коцке.

прима никога. Поштар отидне, па се у означеном времену опет врати. Мински изађе сам пред а-њега, одевен како само може бити.

— Шта ти прико желиш? запита га.

Срце старца заболе, сузе му ударише на очи и он уздрхталим гласом могаде да промуца само:

— Ваше високоблагородије!... Учините ту божју милост!...

Мински га брзо поглеја, трже се, узе га за руку уведе га у кабинет и затвори за собом врата.

— Ваше високоблагородије! продужи старап. Што је с воза падо, то је пропало; вратите ми бар моју сироту Дуњу. Већ сте се доста забављали њоме: немојте је баш са свим упропастити.

— Што је учињено, то не можеш поправити, одговори му младић у крајњој забуни; ја стојим као кривац пред тобом и рад сам молити те за оправштј, али немој мислити, да бих се могао одрећи Дуње: она ће бити срећна, дајем ти своју часну реч на те. За што ће она теби? Она ме

Р. Драговић. Ја сам саслушао говор г. Велизарића али му кажем да ти странци у опште хоће овде да за себе ћаре а ми их се ништа не тичемо. И овде није изашао концесионар с тражењем да може употребити макадам што би он био бољи но што је знатно јефтинији.

И ја се слажем да буде онако како су предговорници рекли т. ј. да према улици и он свој део калдрмише или макадамише.

М. Јовановић. Предузетник овај тражи две ствари: Прво да му се одреди једна страна којом ће да иде трамвај т. ј. да се реши да он само једну стрену улице заузме што се тиче правца трасе; друго тражи да му се одобри овај начин калдрмисања. И једно и друго ствар је техничке природе коју треба проучити и онда тек решити и ја бих био мишљења да је упутимо комисији која је преговорила о трамвају те да она ствар проучи и поднесе нам извештај и своје мишљење написмено.

Председник. Пристајете ли на ово?

М. Капетановић. Ја би молио да се ово питање сврши што пре јер ако с тим будемо дugo оклевали, ја се бојим да људи не оду. Једва смо дошли да од свију тих великих послова закључимо овај уговор о трамвају па би штета била да нам то оде из руку.

А. Одавић. Нама је свима познато какав је уговор закључен с Цикошем. Ја сам приликом претреса уговора казао: да су по моме мишљењу, тако новољни услови за нас да само што концесионар нији још рекао да ће свакоме ко се повезе, дати по један комад новца „Бог чува Србију“. Познато ми је да због овога питања звата комисија о којој г. Мата говори за данас али се није састала. Познато ми је да концесионар треба да почне рад пре месеца. И сад дакле треба што пре решити ово питање. Што се мене тиче ја бих се сложио с предлогом Тадића да у улицама с коцкастом калдрмом и он употреби коцке а у другим макадам. Не треба сметити с ума да ће њега и макадам скупо стати јер мора да употреби свуда ивични камен. Свакојако у својили ово или опо треба ствар решити одма кроз два дана.

Председник. Ја сам ову ствар, молим да ме извините, изнео без комисијског из-

вештаја, а то с тога, што комисија није дошла. Дошао је само г. Шток и још један господин. Знајући пак да је ствар хитне природе изнео сам је пред вас. Сад ваше је да цените.

М. Јовановић. Ја би молио комисију да све те ствари озбиљно и брзо проштудира. Међутим молио би да се свака ствар, коју би предузимач поднели упути комисији, па отуд да у одбор дође, како не би овако двапут говорили о једној ствари и дангубили.

Р. Драговић. г. Одавић пита па докле ће се чекати. Па то није кривица до општине. Општина је решила а што сад предузимач покушава да нешто олако прође, то је његова кривица. Ако неће да чека нек ради како хоће.

М. Велизарић. Ако се сећате како је ишла ова ствар при уговарању Најпре смо се овде споразумели с њим; па је после претресан уговор и вазда дометани неки услови и позван на послетку да потпише уговор и ту чекао на 6 недеља. Овдје су мењани услови и као неко шканирањеправљено. Кад овај човек све ово види, он с тога сад и хоће да зна у свима ситницама на сигурно шта ће радити. Нпр. ако он удеси кола за путнике, а ви хоћете само прозор да стоји другче и правите счетње, онда има и право што тражи на чисто да се одреди ствар јер он неможе да баци његове паре.

Ј. Петковић. Нек иде та ствар комисији и нека се у њој изbere још когод и нек они кажу како треба, па онда ми да говоримо.

М. Марковић. Ја сам доиста двапут зват у седницу комисијску и кад сви ни су дошли ни сам после хтео ни ја доћи.

Односно саме ствари хоћу да кажем ово. Мене овај говор испенађује нарочито говор г. Велизарића. Ми смо потписали уговор и сад по правилу он треба да поднесе кауцију. Кад он каже, да је ово што тражи ситница он да за што непотписује уговор.

Друго. Није баш то тако све једно било макадам или калдрма, јер иначе су мање улице хрђаве и још да му дозволимо да он прави којекакве наказе, то неможемо. Ја истина нисам спрочњак и то ће стручњаци казати како је боље само то хоћу да кажем

љуби, а одвика се од свог прећашњег положаја. Ни ти, ни она нећете пожалити, што се то догодило.

За тим, задевши му нешто за рукав, отвори врата и поштар се не појмеши ни сам како, обрете на једнанпут на улици.

Дуго је стајао ту непомично, док најсли не спази за рукавом замотуљак хартије; он их извади и разви неколико згужваних банака по педесет рубаља. Сузе му опет ударише на очи — сузе негодовања! Он згужва хартије, баци их на земљу, згаси их ногом и поће... Измакнув неколико корака, застане, промисли се мало и — врати се; али бапака више није било. Неки лепо одевен младић, спазивши њега, притрча једним колима, седне брзо у њих и викне кочијашу: „Терај!... Поштар га није гонио. Беше одлучио, да се врати кући, на своју станицу, али пре тога хтео је још једаред бар да види своју сироту Дуњу. Ради тога оде после два дана опет Минском; али сад му посыпни рекне грубо, да господин не прима никог, изгура га напоље и пред носом му затвори врата. Поштар постоја, постоја, па оде.

Тог истог дана, увече, ишао је по Љитејној, пошто је одстојао благодарење у „Свим Скорбјашчим“. На једнапут пројуре покрај њега нека лепа кола и поштар поznаде у њима Минског. Кола се зауставише пред једном трокатном кућом, на самом узласку, и хусар устрца уза степенице. Срећна мисао сину поштару кроз главу. Он се врати, па приђе кочијашу и запита га:

— Чији су, прико, то коњи? Да нису Минскога?

— Са свим тако, одговори кочијаш; а шта би хтео?

— Та ево шта: твој ми господин падрио, да однесем његовој Дуњи једно писманце, а ја заборавио, где његова Дуња седи.

— Па ево овде, на другом спрату; али ти си се, брате, задоцнио с твојим писмом; сад је он већ и сам код ње.

— Не мари то ништа, рекне поштар с неисказаним узбуђењем. Хвала ти, што си ме обавестио, а ја ћу своје учинити.

И с тим речима пође он уз лествице. Врата бежу затворена и он мораде звонити. Неколико тренутака, а нико се не појави;

да ово захтевање његово нема везе са уговором.

A. Одавић. Ви решите како хоћете, само ја би желио да се са решењем похита. Ово нам је најбољи предузимач. Видите, да је он дао најбољу понулу и за осветлење и потоме он је пајозбиљнији конкурент.

M. Јовановић. Хоће ли одбор још даље говори или да се упути комисији?

P. Драговић. Ја сам за то да се позве предузимач и упита хоће ли да потпише уговор или неће.

N. Р. Поповић. Нека се та ствар да једном стручном лицу па нека намоно реферише.

M. Јовановић. Пре тога говора ни сам нешто знао, а сад сам сазнао да предузимач тражи да се реши једно специјално питање, које пема везе са уговором. Сад сам мишљења да се ова ствар скине са дневног реда.

I. Цветановић. Ја мислим да ово ништа несмета уговору предузимача нека га потпише и нека се прими свога посла. Јасно се види да је боља калдрма, него макадам. Дакле свакојако нек остане по уговору.

M. Капетановић. Да вам кажем како је дошло до овога. Овај човек што је добио концесију не разуме се у том послу. Његови су инжињери дошли из Париза и кад су видили кајва је калдрма нашлу су да ће најподесније бити за полагање трамваја макадам. Он није тео уговор потписати и био је паметан те и кауцију пије положио. Овим се у уговору не уноси ништа ново. Један од ових његових инжињера има и своју линију у Паризу.

Што се тиче макадама њега има и у Франкфурту и Минхену. Неможе одмах свуда коцка да се мете, а добар макадам може да се сравни са нашом хрђавом калдрмом.

Ја ни сам за оно што предлаже г. Тадић, Сад треба ово решити, јер предузимач неможе да се одважи па овај посао и везује ову ствар за уговор.

P. Драговић. Ја сам преће разумео г. Капетановића да је тај предузимач највећи у том послу, а сад каже да неразу-

ме него довео своје инжињере. (Чује се Није тако.)

Јесте. Он сад мисли да покуша код одбора ако што може за своју корист да учини. Тако ће после радити и за кола па и за мртвачка кола па ако му попуштамо он ће радити, а иначе ће казати збогом.

M. Капетановић. Ови инжињери нису дошли за то, што он неразуме посао, него их је довео, да му направе план за овај посао. Они су му казали да је ово један врло важна ствар на коју они немогу да пристану ако им се и то недозволи и сумњам да ће потписати уговор и положити кауцију, ако му то недозволимо.

Сад за друге свари ако би још што тражио, ја бих био за то, да му се не одобри. Ми можемо да му положимо услов, чим му ово дозволимо одмах да положи кауцију и да потпише уговор.

F. Васиљевић. Ми не смејмо и неможемо да дозволимо ово што концесионар тражи. Он би хтео да нам праши очи 40 година том прашином али му то не смејмо да одобримо. Ја би му пре дозволио да има и коње и кола горе него то. Нека он потпише уговор па нека нас моли шта мисли да му треба ами ћемо видети да ли му и шта можемо одобрити.

N. Р. Поповић. У колико сам ја разумео г. Штока, овде су у праву концесионари што траже то јер код нас је таква конфигурација земљишта да он и не може другче да изведе трамвајску пругу у Београду. Ја сам г. Штока разумео добро и доиста је тако како он вели. Код нас је већином обична калдрма. Та је калдрма на средине испупчено а према олуцима спушта се све ниже и ниже тако да калдрма са ивичним — олучним каменом прави један лук кривину таке природе да је та страна много ниже од горње стране. И тако, ако би општина дозволила да се прави трамвајска линија средином, ту би било највише равнице за трамвај; и пеби предузимачи ни имали потребу да ово траже што сад траже али то не би требало дозволити да се средином ради за то шта би сметало саобраћају колском, људима итд. Са тога ми би смо хтели да концесионар узме десну страну улице или леву и ту да поставља шине за трамвај. Међу тим што се ближе

силази олуку то је све стрменије и апсолутна је техничка немогућност да може трамвајска шина туда да се постави и с каменом, већ са макадамом. Шта више он кад прави макадам мора да и с једне и с друге стране међе ивични камен, а то ће доста коштати, нарочито кад преко тога морају да пролазе кола, коњи и друго, и да тај кварт. Али што је најглавније природа самог земљишта Београда гони их да ово траже и то би им требало дозволити Друга би ствар била кад би трамвај ишао средином улице. Онда на то што они траже, ја никако не бих пристао.

Поштујем мишљење јаднога стручњака као што је г. Шток а и сам сам убеђен да је овај захтев умесан и молим вас да и са ми промислите о овоме па ће те без сумње доћи до истог убеђења.

Ово што сам до сада рекао важи само за улице у којима је обична калдрма, а у улицама у којима је коцкаста калдрма и ја сам за мишљење г. Јоце Тадића с тим да се чак и у овим улицама, које би се доцније калдрмисале коцкастим каменом, одма извади макадам чим се та калдрма направи па употреби коцкасти камен за трамвај.

Мислим да о овој ствари, о овом тражењу ваља донети одлуку још вечерас јер ово је странац један који нема кад да мно-го чека.

P. Драговић. Комисија коју смо били одредили бирана је из стручних људи и кад не би могла свуда да се постави линија трамвајска, она би нам то казала. А и предузимач је требао раније да каже ово што сад износи а да се сад не подилази с овим тражењима.

Но овде је главна ствар штедња. Предузимач зна да коцка кошта пола динара а читав метар макадама мало више па разуме се хтео би оно што му је јефтиније.

J. Тадић. Ја ни сам мислио да ћемо се забавити толико око овога предлога; висам с тога што сам држао да то питање није тако важно да због њега ставимо на коцку и то оне мо ли имати трамвај или не. Овде се полази с тога гледишта кад се говори против тражбе предузимача, што се мисли да ћемо ми у тим улицама којима трамвај пролази имати грудне прашине или блата. Варате се господо! Ми ћемо имати

поштар је горео од нестриљења. Најпосле кључ зашкрипа у брави и врата се отворише.

— Седи ли овде Авдоћа Симеоновна? запита он.

— Седи, одговори млада служавка: а шта ће ти?

Поштар је у сали, не одговоривши пишта.

— Не можеш унутра, не можеш! стаде викати за њим служавка. Авдоћа Симеонова има госте.

Али поштар је ишао даље, не слушајући на њу. Две прве собе биле су тамне, у трећој је горела ватра.

Он приђе к отвореним вратима, па стаде. У дивно намештеној соби седео је замишљено Мински. Дуња, одевена по највећој раскошности моде, седела је па ручицама од његове наслоњаче, као јахачица на свом енглеском седлу. Нежно је гледала у Минског, намотавајући његове црне власи, па своје сјајне прсте. Сиромах поштар! Никада му се његова ћерка није учинила тако лепа: он је и нехотице у њој уживао.

— Ко је то? запита она, не дижућ главе.

Он је и даље ћутао. Не добивши одговора, Дуња подиже главу... и с једним се узвиком спропошта на под. Уплашени Мински скочи, да је подигпе, али на једаред, видевши на вратима старога поштара, остави Дуњу и приђе к њему, дршћући од гњева.

— Шта тражиш овде рекне му стиснувши зубима. Што се за мном свуда крадеш, као разбојник? Или хоћеш да ме закољеш? Одлази напоље! и снажном руком ухватив старца за врат, изгруга га на стенице.

Старац оде у свој стан. Пријатељ му је световао, да се жали; али поштар се размисли, одмаху руком и одлучи да одступи. После два дана врати се из Петрограда натраг на своју станицу и опет прими дужност.

— Ово је трећа година, заврши он, како живим без Дуње, и како нема од ње ни трага ни гласа. Жива ли је није ли, Бог ће је знати. Могућно је и једно и друго. Није ни прва ни последња, коју такав скитница налази, подржи мало, па онда баца. Има их много у Петрограду, тих младих будала: данас су у атласу и кадифи, а

сугра мету улицу заједно с кафанском глотињом. Кад помислиш, да и Дуња, можда тако пропада, нећеш згрешити, ако јој по желиш гроб...

Таква је била прича мог пријатеља, старог поштара, прича, често прекидана сузама које је он живојисно утирао скјутом, као страсни Терентиј у лепој балади Димитријева. Сузе те биле су од чести изазване пунчем, који је он шио за време причања; али било како му драго, че су јако тронуле моје срце. Раставим се с њим, дуго нисам могао заборавити старог поштара, дуго сам мислио о сиротој Дуњи...

Недавно још, пролазећи кроз местаце ***, сетих се свог пријатеља; дознадох да је станица којом је он управљао, већ укинута. На моје питање: „Је ли жив стари поштар?“ нико ми није могао дати извесног одговора. Ја одлучих, да посетим познат ми крај, узех приватне (волњић) коње и упутих се у село Н.

(Свршиће се.)

У улицама другим, кроз које не пролази трамвај, много прашине и блага него у овима кад се хрђаво надгледа чистоћа, али ја мислим да друштво мора имати своје моменке који ће поливати цео онај простор, па и даље, куда пролази трамвај, ти ће људи и чистити калдрму и по томе нема бојазни од блата или од прашине. И са тога ми не треба због једнога некапиталног питања, да стављамо на коцку цео трамвај. Много је важнија околност па коју је Одавић мало час напоменуо. Ово је једна велика кућа финансијска која би хтела да све наше радове у Београду предузме и са тога нам вљаја са њом поступати што пажљивије. Вели се: од куд сад ово кад је уговор свршен? Јесте, свршен је уговор, али зар не може и код највећих стручњака да се деси да по нешто изостави, да не предвиди. И што ми сада не би присгали да то чоправимо него да са целим послом бидамо?

Уверен да ово није тако крупно питање ја мислим да ви нећете решити да се захтев одбије та да се и само постављаје трамваја усугајти.

Најпосле ја мислим да је ствар већ цењена од сгручњака и да је не треба упуњивати комисији.

И. Цветановић. Ја се чудим господи како могу да пристану на макадам. Ја сам био у Бечу, у Пешти и видио сам трамвај. Пре 15 година или 10 било је блато и прашине тамо док је било макадама, сад је нема. Да је макадам добар не би гани они избацивали.

Ја дакле нисам за то да се прими молба концесионара и ми треба једанпут да стамнемо са тим попуштањима па штету наших интереса или здравља

М. Велизарић. Немојте заборавити ово, да у уговору сгоји једна тачка где се каже: улице, које нису доведене у овом стању да мора општина сама да доведе. Међутим са овим општина се ослобођава сасвим од тога, и они ће то сами радити. То би коштало општину још 20 хиљ. динара сем тога ја сам показао г. Капетановићу 2 депеше које су стигле Цикошу и у једној од њих он чак везује и решење овога питања. Сад пошто цело грађанство једва чека на трамвај мислим да треба да одобримо. Нетреба се бојати макадама кад се добро чистота одржава нити то треба да нас руководи што има прашине и блата по садањем макадаму. Догод ми не чистимо ни калдрму ни друмове макадамске дотле ће трајати и прашина и блато и зими и лети.

Р. Драговић. Што се тиче макадама у Београду ја се од њега плашим и при томе остајем, но само би приметио г. Велизарићу односно оних депеша што спомену које се односе на зајам, нека се ништа не боји јер ако би само те једине куће било, онда је боље да ни ње нема. Та кућа ако нађе рачуна свога да ће новац а иначе неће.

Ф. Васиљевић. Јасно се види да тај предузимач то тражи за свој интерес. Није хтео да потпише уговор а тражи да му дозволимо оно од чега се ратосиљамо. Ми не треба о овоме да решавамо, већ да му кажемо ако хоће нек потпише уговор, а ако неће нек ради шта зна

Н. Р. Поповић. Ја незнам што се неки од г. г. одборника тако плаше макадама. Противници су пре неки дат решили да се

направи макадам у душановој улици. То ми изгледа сад доиста чудно што се неки палазе побуђени да не дозволе макадам, и ако се предузимач обвезује да макадам одржава у добром, чистом и без опасности по здравље — dakle у таком стапу и с тога сам да се ово питање сад рдши и одобри.

Председник. Ја ћу вам ставити на гласање предлог Тадићев, да се може поставити макадам у оним улицама које ни су којком постављене са додатком ако би општина доцније и у тим улицама метула којкасту калдрму да је дужан да и макадам и поставити шине по калдри о свом трошку.

Б. Новаковић. Прво треба ставити на гласање предлог комисије.

Председник. Има и трећи предлог да се упути комисији на проучавање. Ја вас молим да гласамо.

М. Јовановић. Можете ставити, али је то некоректно и треба прво упути комисији.

Председник. Да гласамо о предлогу Тадићевом (Чује се: отишли су многи и нема довољан број за гласање.)

Кад је тако онда закључујем седницу. Састањак је трајао до 10 час. по подне.

ЖЕЛЈЕВНИ ОГЛАС

Изашле су из штампе књиге: „Обилици својине у нашој историји средњега века, од Владислава Рибникара, и „Биографија и државничка радња Вука Бранковића и Милоша Обилића“ од Ж. М. Романовића. Цена је свакој један динар.

Обе су ове књиге награђене од општ. Београдске видовданском наградом према одени академског савета Велике Школе као вредне и корисне књиге.

Штампане су о трошку општице Београдске и могу се добити у свима књижарама.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

a) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0·20 д
b) За неуздан шпархерд	0·20 ,
c) За уздан	0·40 ,
d) За велики уздан шпархерд у гостионици	0·50 ,
e) За чишћење димњака од два спрата	0·20 ,
f) За чишћење простог димњака	0·10 ,
g) За чишћење чункова до 2 и по метра уједно са пећима	0·10 ,
h) За чишћење чункова од 2 и по метра на уједно са више пећима	0·20 ,
i) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0·75 ,

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

a) Од кубног метра	12·00 д,
b) Од акова	0·60 ,

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

a) За свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта до	5 д-
b) За свирање са певањем вештака од 1 концерта	5
c) За свирање аженског оркестра (Дамен-Капеле)	20,

II.	
a) За 1 игранку у локал I-ог реда	15 д-
b) За 1 игранку у локал II-ог реда	10 „
c) За 1 игранку у локал III-ог реда	>

III.	
a) За панораму на дан	5—10 д.
b) За разне представе и показивање вештина, нивно	10—50 „
v) За менажерије и музеуме	5—15 „
g) Циркус од представе	10—20 „
d) За забаве „Тинг-Танг“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера	50— „

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општински Суд засебно.

V.

За воду на савекој пумни.

a) Буре од 3 акова	00·5 дин
b) Буре од 6 акова	00·10 „
c) Буре од 9 акова	00·15 „

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

од 13 до 19 Септембра

ТЕЖИНА КИЛОГР.	ЧЕГА	100 к. просечна цена дин.
745	Брашна пшенична	—
8 42 157	Брашна кукурузна	—
52879	Пшенице	16·50
171.216	Кукуруза	12—
690.15	Ражи	16·50
40.755	Јечма нова	11—
4.445	Овса	10·40
7.854	Пасуља	25—
2.312	Кромпира нова	11—
4.211	Арпадика	20—
81	Црна лука	11—
39 618	Бела лука	42·50
61 045	Шљива сувих	27·50
1074	Круши раз. воћа	22—
11.122	Јабука	—
2.679	Ораја	35—
613	Грожђа	40—
103.570	Воће разно	—
4.240	Сочива	—
371	Сира	100—
5·183	Кајмака	145—
81	Сена	5·50
7.562	Сламе	2·50
10.000	Масти	130—
51.230	Рибе фришке	—
4·698	Свиња дебелих	85—
170.285	Сува меса	—
31.500	Меса говеђа сиров.	—
81.16	Длаке говеђе	—
204	Црева урађена	—
	Костију	—
	Кудеље	—
	Коже раз.	—
	Цемента	—
	Катрана	—
	Крече	3·40
	Кумура дрвена	8—
	Угљена камена	—
	Камено разно	—
	Древнарије разне	—
	Вина	44—
	Ракије комове меке	—
	» шљивове меке	60—